

Het Patroon van het Godsgericht

Jutta Deichsel
Adrian Ebens

Het Patroon van het Godsgericht

Jutta Deichsel and Adrian Ebens

Gedrukt in Australië door
Maranatha Media
maranathamedia.com

De meeste Christenen hebben vaste ideeën over de toorn en oordelen van God, zijn bezoeken, zijn wraak en zijn bestraffingen. Ze geloven dat dit actieve handelingen van God zijn als Hij eens Zijn geduld verliest en op eens de overtreders van Zijn wet straft en vernietigt door Zijn engelen te bevelen mensen te martelen en te doden, en door het gebruiken van natuurgeweld op een vernietigende manier om zijn doel, de afvalligen uit te roeien, te bereiken.

Daarentegen werd aan Ellen G. White een ander beeld getoont:

*Het werd me getoont **dat de oordelen van God niet direct van de Heer over hun zou komen, maar op deze manier: Zij plaatsen zich zelf buiten zijn bescherming.** Hij waarschuwd, tuchtigt, vermaant, en wijst op de weg naar zekerheid; dan, als diegene, die onder Zijn bijzondere zorg geweest zijn, naar meerdere waarschuwingen en onafhankelijk van Gods geest hun eigen weg gaan, **zal Hij zijn engelen niet opdragen Satans besliste aanvallen tegen hun te verhoeden.** Het is Satans macht die aan het werken is op land en zee, dat steeds onheil en ellende brengt, en menigten wegvaagt om zijn prooi te grijpen. — Manuscript Releases 14:3 (1883). {LDE 242.2}*

Hier zijn nog twee citaten die dit patroon bevestigen:

*De goddelozen hebben de grenslijn van hun proeftijd overschreden; **Gods Geest, halsstarrig weerstaan, is eindelijk geweken. Onbeschermd door de Goddelijke genade, ondervinden ze evenmin bescherming van de boze.** — GT 717.1*

*Satan werkt evenzeer door de elementen, om zijn oogst van onvoorbereide zielen in te zamelen. Hij heeft de geheimen van de laboratoria van de natuur onderzocht, en doet zijn uiterste best om de elementen te beheersen, **voor zover God hem dit toelaat.** [...] **God is het, die Zijn schepselen behoedt, en***

hen beschut tegen de macht van de vernielers. Maar de Christenwereld heeft verachting betoond voor de wet van Jehova; en de Heer zal juist doen, wat Hij gezegd heeft, dat geschieden zou: — Hij zal Zijn zegeningen van de aarde terugtrekken, en Zijn beschermende zorg wegnemen van hen, die tegen Zijn wet zijn opgestaan, en anderen leren en dwingen, hetzelfde te doen. GT 689.3

Hier wordt ons een duidelijk patroon van de Gods oordelen gegeven. Dit is de volgorde van dit patroon:

1. God waarschuwd, tuchtigt, vermaant en wijst op de enige weg naar zekerheid
2. Mensen gaan hun eigen weg, onafhankelijk van Gods geest
3. Zelfs naar veel waarschuwen blijven ze op hun eigen pad
4. Ze plaatsen zich zelf buiten Gods bescherming
5. God trekt zijn zegeningen en zijn beschermende zorg weg van hun
6. Gods geest wordt teruggetrokken
7. God draagt zijn engelen niet op om Satans besliste aanvallen tegen de mensen te verhoeden
8. Satans macht is steeds aan het werk op land en zee, brengt onheil en ellende en vaagt menigten weg om zijn prooi te grijpen

Hoewel de bijbel het uitdrukt, hebben we toch met ons menselijk verstaan van wraak, toorn, straf en oordeel moeilijkheden dit patroon in het godsgericht te herkennen. Wie zien eerder een actieve, woedende God die de elementen gebruikt en zijn engelen beveelt de overtreders te vernietigen. Daarom is het belangrijk dat we leren dit patroon op de oordelen van God toe te passen. Anders krijgen we een verkeerd beeld van het karakter van God.

Om dit patroon te bestuderen, laten we twee ware gebeurtenissen nader bestuderen: De verwoesting van Jeruzalem in 70 na Christus en de kruisiging van Jezus aan het kruis, waarvan beide in verband staan met de uiteindelijke ondergang van de goddelozen.

*Tranen waren in vele ogen als ik hun aandacht op het lijden en de kruisiging van Christus richtte, en op de vernietiging van de Jeruzalem **dat de uiteindelijke ondergang van de goddelozen symboliseerde.** RH 1 Juni, 1886, par. 18*

Kunnen we dit patroon van het Godsgericht dat aan Ellen White getoond werd herkennen? Kunnen we de volgorde herkennen? In het eerste hoofdstuk van het boek *De Grootte Strijd* hebben we een geïnspireerd bericht over wat toen der tijd gebeurde om deze twee gebeurtenissen te verklaren.

Omdat we niet het hele hoofdstuk hier kunnen citeren, raad ik u aan het hoofdstuk zelf te lezen. Wij zullen alleen een paar zinnen citeren om te zien wat het echt met het godsgericht te doen heeft, en dat al deze begrippen gebruikt worden op een manier die het moeilijk voor ons maakt om gelijk te zien wat er echt gebeurde.

*De ure van hoop en genade was snel aan het voorbijgaan; **de beker van Gods lang weerhouden toorn** was bijna vol. GT 21.1*

*Hij zag **de verwoestende engel met het zwaard opgeheven tegen de stad**, die zo lang Jehovah's woonplaats was geweest. GT 21.2*

*... zag Hij **slechts de eerste teug uit die beker des toorns**, die ze bij het laatste oordeel tot de bodem toe zouden moeten ledigen. GT 22.1*

*Ik heb **de gerichtengel** teruggehouden; ik heb u tot berouw aangespoord... GT 22.1*

*Christus zag in Jeruzalem een beeld van de wereld, verhard in ongelooft en opstand, en zich haastende **naar het gericht Gods.** GT 22.2*

*Jezus verklaarde aan de luisterende discipelen **de oordelen**, die het afvallige Israël treffen zouden, en in het bijzonder **de***

straffende wraak, die over hen zou komen wegens hun verwerping en kruisiging van de Messias. GT 27.3

Ten gevolge van haar zonden **was de wraak over Jeruzalem uitgesproken**, en hardnekkig ongeloof maakte haar val gewis. GT 28.1

Bijna veertig jaren lang, nadat de vloek over Jeruzalem door Christus zelf was uitgesproken, toefde de Heer met **Zijn oordelen** over stad en volk. GT 29.1

De Joden hadden hun eigen ketenen gesmeed; ze hadden zelf **de beker der wraak** gevuld. GT 38.3

Er is nooit een beslister getuigenis gegeven van **Gods haat tegen de zonde, en van de gewisse straf, die de schuldige zal treffen.** GT 39.2

De profetie van de Heiland aangaande **het komen van oordelen over Jeruzalem ...** GT 40.1

In deze zinnen zijn vele goed bekende begrippen genoemd zoals “straffende wraak”, “beker van Gods toorn” en “beker der wraak”. Deze termen verbinden we met bepaalde fantasieën. Laat ons hen eens opsommen:

- de beker van Gods lang weerhouden toorn
- de verwoestende engel met het zwaard opgeheven tegen de stad
- de eerste teug uit die beker des toorns
- de gerichtsendel
- het gericht Gods
- de oordelen
- de straffende wraak
- wraak over Jeruzalem
- de beker der wraak
- Gods haat tegen de zonde, en de gewisse straf, die de schuldige treft
- Het komen van oordelen

Er is geen twijfel dat de verwoesting van Jeruzalem een oordeel van God was. Wat wij willen weten of dit patroon dat Ellen White getoont werd op deze gebeurtenis toegepast kan worden. Hier is nog eens dit patroon:

*Het werd me getoont **dat de oordelen van God niet direct van de Heer over hun zou komen, maar op deze manier: Zij plaatsen zich zelf buiten zijn bescherming. Hij waarschuwt, tuchtigt, vermaant, en wijst op de weg naar zekerheid; dan, als diegene, die onder Zijn bijzondere zorg geweest zijn, naar meerderde waarschuwingen en onafhankelijk van Gods geest hun eigen weg gaan, zal Hij zijn engelen niet opdragen Satans besliste aanvallen tegen hun te verhinderen. Het is Satans macht die aan het werken is op land en zee, dat steeds onheil en ellende brengt, en menigten wegvaagt om zijn prooi te grijpen.** — Manuscript Releases 14.3 (1883). {LDE 242.2}*

Van dit patroon hebben we al deze volgorde met acht kenmerken:

1. God waarschuwd, tuchtigt, vermaant en wijst op de enige weg naar zekerheid
2. Mensen gaan hun eigen weg, onafhankelijk van Gods geest
3. Zelfs naar veel waarschuwen blijven ze op hun eigen pad
4. Ze plaatsen zich zelf buiten Gods bescherming
5. God trekt zijn zegeningen en zijn beschermende zorg van hun weg
6. Gods geest wordt teruggetrokken
7. God draagt zijn engelen niet op om Satans besliste aanvallen tegen de mensen te verhinderen
8. Satans macht is steeds aan het werk op land en zee, brengt onheil en ellende en vaagt menigten weg om zijn prooi te grijpen

Kunnen we deze volgorde en deze kenmerken in de gebeurtenissen van de verwoesting van Jeruzalem terugvinden? De volgende paragraaf uit De Grote Strijd geeft ons een klaar antwoord op deze vraag. Het nummer van het betreffende kenmerk van de bovenstaande patroon is in haakjes aangegeven om het nog duidelijker te maken:

De Joden hadden hun eigen ketenen gesmeed; ze hadden zelve de beker der wraak gevuld. In de algehele vernietiging, die hun als volk trof, en in al de ellende, die hen in hun verstrooiing volgde, oogstten ze slechts wat ze met hun eigen handen hadden gezaaid. De profeet zegt: "Het heeft u bedorven, o Israël! want gij zijt gevallen om uw ongerechtigheid." (1, 2, 3) Hosea 13:9; 14:1. Hun lijden wordt dikwijls voorgesteld als een straf, die hen trof door een direkt besluit Gods. Op die wijze zoekt de grote bedrieger zijn eigen werk te verbergen (8). Door hardnekkige verwerping van de Goddelijke liefde en genade waren de Joden oorzaak geworden, dat God hun Zijn bescherming onttrokken had (4, 5, 6, 7), en het Satan vergund werd hen volgens zijn wil te beheersen (8). De vreselijke wredeheden, die bij de verwoesting van Jeruzalem begaan werden, zijn een voorbeeld van Satans wrekende macht over hen, die zich aan zijn heerschappij overgeven (7, 8). GT 38.3 – 39.1

*Wij kunnen niet beseffen, hoeveel we Christus verschuldigd zijn voor de vrede en de bescherming, die we genieten. **Het is Gods terughoudende macht, die het voorkomt, dat de mensheid zich geheel en al onder de leiding van de Satan stelt (5, 6, 7, 8).** De ongehoorzamen en ondankbaren hebben grote reden tot dankbaarheid wegens Gods genade en lankmoedigheid in het betomen van de wrede, kwaadaardige macht van de boze (7, 8). Maar wanneer de mens de grens van de Goddelijke lankmoedigheid overschrijdt, wordt deze beheersing van de situatie weggenomen (5, 6, 7). God staat niet tegenover de zondaar in de verhouding van uitvoerder van het vonnis op overtreding; maar Hij laat hen, die Zijn genade verwerpen, aan zichzelf over (5, 6, 7), om te oogsten wat ze gezaaid hebben (2, 3, 4). Iedere straal van licht, die verworpen wordt; iedere hartstocht, waaraan wordt toegegeven; iedere overtreding van Gods wet, is een zaad, dat gezaaid wordt, om een nimmer missende oogst op*

te leveren (1, 2, 3, 4). Gods Geest, voortdurend weerstaan, wordt ten laatste van de zondaar teruggetrokken (5, 6), en dan is er geen macht meer om de boze hartstochten van de ziel in bedwang te houden, en geen bescherming meer tegen de kwaadaardigheid en vijandschap van Satan (5, 6, 7, 8). De verwoesting van Jeruzalem is een vreselijke en ernstige waarschuwing voor allen, die het aanbod van de Goddelijke genade licht achten, en zich verzetten tegen het pleiten van de Goddelijke barmhartigheid (1, 2, 3). Er is nooit een beslister getuigenis gegeven van Gods haat tegen de zonde, en van de gewisse straf, die de schuldige zal treffen. GT 39.2

Deze beschrijving stemt in alle opzichten met het patroon van de godsgerichten overeen, die Ellen White van Jezus getoont werd. Dus, in het geval van de verwoesting van Jeruzalem betekenen begrippen zoals oordeel, toorn, wraak, straf, enz. **niet dat God als een scherprechter voor hun staat**, maar dat hij zich zelf **terug trekt** van de zondaar en hem **niet langer beschermt** van de wrede macht van de boze.

Dit is ook de betekenis van wat Jezus zei in het gelijkenis van de koning die een bruiloft voor zijn zoon regelde:

Als nu de koning dat hoorde, werd hij toornig, en zijn krijgsheren zendende, heeft die doodslagers vernield, en hun stad in brand gestoken. Mattheüs 22:7

Toen verzegelden de Joden hun afwijzing van Gods genade. Het resultaat werd van Christus in de gelijkenis voorspeld. De koning "zijn krijgsheren zendende, heeft die doodslagers vernield, en hun stad in brand gestoken." Het uitgesproken oordeel kwam over de Joden in de vorm van de vernietiging van Jeruzalem en de verstrooiing van de natie. COL 308.3

Het lijkt raar tot ons dat de Bijbel zich op zo een manier uitdrukt. Maar het woord Gods is zijn eigen uitlegger en vertelt ons duidelijk wat de toorn van God echt is. Het is het verbergen van Gods gezicht.

In een kleinen toorn heb Ik Mijn aangezicht van u een ogenblik verborgen; maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij uwer ontfermen, zegt de HEERE, uw Verlosser. Jesaja 54:8

Verberg Uw aangezicht niet voor mij, keer Uw knecht niet af in toorn; Gij zijt mijn Hulp geweest, begeef mij niet, en verlaat mij niet, o God mijns heils! Psalm 27:9

Zo zal Mijn toorn te dien dage tegen hetzelfde ontsteken, en Ik zal hen verlaten, en Mijn aangezicht van hen verbergen, dat zij ter spijze zijn, en vele kwaden en benauwdheden zullen het treffen; dat het te dien dage zal zeggen: Hebben mij deze kwaden niet getroffen, omdat mijn God in het midden van mij niet is? Deuteronomium 31:17

Is dit niet een prachtige overeenstemming met het patroon dat wij net bestudeerden? Het terugtrekken van Gods geest en bescherming stemt met het verbergen van Zijn gezicht overeen. Dit is vast een pijnlijke daad voor God, die geen plezier in de dood van de goddelozen heeft (Ezechiël 18:23).

Eindelijk wil ik nog op twee dingen wijzen die Ellen White in dit hoofdstuk over de vernietiging van Jeruzalem gezegd heeft:

Gods Geest, voortdurend weerstaan, wordt ten laatste van de zondaar teruggetrokken, en dan is er geen macht meer om de boze hartstochten van de ziel in bedwang te houden, en geen bescherming meer tegen de kwaadaardigheid en vijandschap van Satan. GT 39.2

Dit is wat er gebeurt als God zich van ons terugtrekt:

1. Er is geen macht meer om de boze hartstochten van de ziel in bedwang te houden
2. Er is geen bescherming meer tegen de kwaadardigheid en vijandschap van Satan

Dit wordt nog eens op pagina 40 genoemd:

*Hetgeen van het verleden staat opgetekend, — de lange rij van oproeren, oorlogen en omwentelingen, toen “de ganse strijd dergenen, die streden, met gedruis geschiedde, en de klederen in het bloed gewenteld werden,” (Jesaja 9:5) — wat zijn deze in vergelijk met de verschrikkingen van **die dag, wanneer Gods betegelende Geest geheel en al van de goddelozen zal afgetrokken worden, en de uitingen van menselijke hartstocht en satanische woede niet langer in toom houden zal! De wereld zal dan, als nooit tevoren, de gevolgen van Satans heerschappij aanschouwen.** GT 40.1*

Dit is wat wij te vrezen hebben:

1. De uitbarsting van de menselijke passie
2. De uitbarsting van de satanische toorn

De geest van God beschermt ons tegen de eerste. De engelen van God beschermen ons tegen het tweede.

De vernietiging van Jeruzalem is belangrijk omdat het het proces van de oordelen van God door de menselijke geschiedenis en het einde van de wereld aanspreekt. Let op hoe de Geest der Profetie tot vier belangrijke oorzaken in dezelfde context spreekt.

*De waarschuwingen, die God in barmhartigheid zendt, kunnen niet ongestraft verworpen worden. **In Noachs tijd werd er een boodschap uit de hemel aan de wereld gezonden, en hing de zaligheid van de mensen af van de wijze, waarop ze met die boodschap handelden. Daar ze de waarschuwing verwierpen,***

werd Gods Geest aan het zondige geslacht onttrokken, en kwamen ze om in de wateren van de vloed. In Abrahams tijd hield de barmhartigheid op te pleiten met de schuldige inwoners van Sodom, en werden allen, behalve Lot met zijn vrouw en twee dochters, verteerd door het vuur, dat van de hemel nederdaalde. Evenzo was het in de dagen van Christus. Gods Zoon sprak tot de ongelovige Joden van dat geslacht: "Ziet, uw huis wordt u woest gelaten." Mattheüs 23:38 Ziende op de laatste dagen, verklaart dezelfde Oneindige Macht omtrent hen, die "de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden:"—"Daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat ze de leugen zouden geloven; opdat ze allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid." 2 Tessalonicensen 2:10-12 Wanneer ze de leer van Zijn Woord verwerpen, trekt God Zijn Geest terug, en geeft hen over aan de dwalingen, die ze liefhebben. GT 505.1

We kunnen zien dat de oordelen van de vloed, Sodom en Gomorra, de vernietiging van Jeruzalem en het einde van de wereld allemaal dit patroon volgen. We moeten naar een ander voorbeeld van dit patroon kijken om met de kwestie van de uiteindelijke vernietiging van de goddelozen om te gaan. Sinds het hele menselijk ras op het einde van het millennium opnieuw zal opstaan, zullen de goddelozen uiteindelijk de tweede dood ervaren. Alle oordelen van de Bijbel tot en met het einde, plaatst mensen in een staat van een Bijbelse slaap. Zoals Jezus van Lazarus zei, is hij niet dood, hij slaapt slechts. Jezus is tot nog toe de enige die het laatste oordeel van de goddelozen heeft ervaren. Daarom moeten we de dood van het kruis bestuderen om de laatste dood van de goddelozen te begrijpen. Jezus nam de kosten van de zonde op zichzelf en leerde het loon van de zonde voor ons.

Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren. (9) Veel meer dan,

zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem behouden worden van den toorn. Romeinen 5:8-9

Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden. Jesaja 53:5

Laten we de ontwikkeling bij de dood van Christus volgen om te zien wat er met de goddelozen aan het einde gebeurt.

*[Op Christus werd] de ongerechtigheid van ons allen gelegd. Hij werd als overtreder gerekend, opdat Hij ons zou kunnen verlossen van de vloek der wet. **De schuld van iedere nakomeling van Adam drukte op Zijn hart.** De toorn van God tegen de zonde, de verschrikkelijke openbaring van Zijn toorn vanwege de ongerechtigheid, vervulde de ziel van Zijn Zoon met verbijstering. Gedurende Zijn gehele leven had Christus de goede tijding van de genade van Zijn Vader en Zijn vergevende liefde aan een verloren wereld verkondigd. Redding voor de grootste der zondaren was Zijn onderwerp. Maar onder het verschrikkelijk gewicht van de last die Hij draagt, kan Hij niet het verzoenend gelaat van Zijn Vader zien. **Het zich terugtrekken van Gods aangezicht van de Heiland in dit uur van uiterste zielestrijd, doorboorde Zijn hart met een smart die door de mens nooit volkomen kan worden verstaan. Zó groot was deze zielepijn, dat Hij Zijn lichamelijke pijn nauwelijks gevoelde.** DWE 659.3*

Wanneer de geest van God zich van de zondaar terugtrekt, is er geen trooster meer om hem aantemoedigen om op Gods genade te vertrouwen. De zondaar is dan overgelaten tot al zijn zonden met geen besef van hoop. Het was dat besef van zondigheid dat Christus leidde om uit te roepen:

En omtrent de negende ure riep Jezus met een grote stem zeggende: ELI, ELI, LAMA SABACHTHANI! dat is: Mijn God! Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten! Mattheüs 27:46

Christus voelde zich helemaal verlaten en alleen, terwijl hij onze zonden droeg.

Satan kwelde met zijn hevige verzoeken het hart van Jezus. De Heiland kon niet heenzien door de gewelven van het graf. De hoop kwam Hem niet in de zin, hoe Hij als overwinnaar uit het graf zou verrijzen, of vertelde Hem van de aanneming van Zijn offer door de Vader. Hij vreesde dat de zonde zó verwerpelijik was voor God, dat Hun scheiding voor eeuwig zou zijn. Christus gevoelde de zielsangst die de zondaar zal gevoelen wanneer genade niet langer zal pleiten voor het schuldige mensengeslacht. Het was het zondegevoel, dat de toorn des Vaders over Hem bracht als plaatsvervanger van de mens, en de beker die Hij moest drinken, zo bitter maakte en het hart van de Zoon van God brak. DWE 659.4

Is dit het gevoel van zonde dat de toorn des Vaders op de goddelozen brengt? Wat is de toorn des Vaders?

Hoe lang, o HEERE! zult Gij U steeds verbergen, zal Uw grimmigheid branden als een vuur? Psalm 89:47

De toorn des Vaders is het verbergen van Gods aangezicht.

In die dikke duisternis was de tegenwoordigheid Gods verborgen. Hij stelt het duister tot een beschutting, en verbergt Zijn heerlijkheid voor de ogen der mensen. God en Zijn heilige engelen waren bij het kruis. De Vader was met Zijn Zoon. Toch was Zijn tegenwoordigheid niet geopenbaard. Indien Zijn heerlijkheid door de wolk heen had geschinen, zou ieder mens die dat had aanschouwd, zijn gestorven. En in dat verschrikkelijke uur werd Christus niet vertroost door de

tegenwoordigheid van de Vader. Hij heeft de wijnpers alleen getreden, en van het volk was niemand bij Hem. DWE 660.2

De Vader was aanwezig bij Zijn Zoon in de duisternis, maar de schuld van de zonde veroorzaakte dat het comfort van de Vader terug werd getrokken. De Vader zal aanwezig zijn bij de zondaars wanneer ze sterven, maar ze zullen Hem niet waarnemen want Zijn Geest zal teruggetrokken zijn. We zien hierbij in de tekst hierboven dat dit verbergen van het gezicht van de Vader door de terugtrekking van de Geest als een brandend vuur is. Dit brandende vuur wordt elders in de Schrift beschreven.

Ziet, de Naam des HEEREN komt van verre, Zijn toorn brandt, en de last is zwaar; Zijn lippen zijn vol gramschap, en Zijn tong, als een verterend vuur; Jesaja 30:27

Merk op dat er gezegd wordt dat de naam van de HEER van verre komt. De naam van God is het karakter van God. Wanneer de egoïstische zondaar naar de perfecte en onbaatzuchtige liefde van God kijkt, onthult het de totale boosheid van de zondaar en veroorzaakt een enorme pijn, zoals het kijken naar extreem helder licht na vele jaren in diepe duisternis.

Nu verschijnt Christus weder ten aanschouwen van Zijn vijanden. Ver boven de stad, op een grondstuk van gepolijst goud, is een troon, hoog en verheven. Op die troon zit de Zoon van God, en rondom Hem zijn de onderdanen van Zijn koninkrijk. De kracht en majesteit van Christus kan geen taal beschrijven, geen penseel schilderen. De heerlijkheid van de Eeuwige Vader omringt Zijn Zoon. De glans van Zijn tegenwoordigheid vervult de stad Gods, stroomt uit tot buiten de poorten, en giet zijn stralen over de gehele aarde uit. GT 775.2

De grootste glorie van de Vader en Zoon is de manifestatie van het kruis, en aan het einde van de 1000 jaren zal de hele wereld de glorie van het kruis zien. Laten we aandachtig over het leed dat dit over de goddelozen brengt als ze het kruis zien lezen:

Boven de troon wordt het kruis gezien, en als een panorama vertonen zich de tonelen van Adams verzoeking en val, en de opeenvolgende stappen in het grote verlossingsplan. De nederige geboorte van de zaligmaker; Zijn jonge leven van eenvoud en gehoorzaamheid; Zijn doop in de Jordaan; het vasten en de verzoeking in de woestijn; Zijn openbare bediening, waarin Hij aan de mens de kostbaarste zegeningen van de hemel ontvouwde; de dagen vol daden van liefde en genade; de nachten van gebed en waken in de eenzaamheid van de bergen; de lagen van nijd, haat en kwaadwilligheid, waarmede Zijn weldaden vergolden werden; de vreselijke, geheimzinnige zielsnood in Gethsemané, onder de verpletterende last van de zonden van de gehele wereld; Zijn verraad in de handen van het moordzuchtig gepeupel; de schrikkelijke gebeurtenissen van die afgrijselijke nacht,— de gevangene, die geen weerstand bood, verlaten van Zijn meest beminde discipelen, ruw door de straten van Jeruzalem gesleurd; de Zoon van God, triomferend ten toon gesteld voor Annas, terechtgesteld in het paleis van de hogepriester, in de gerechtszaal van Pilatus, voor de lafhartige en wrede Herodes, bespot, gesmaad, gepijnigd en ter dood veroordeeld—alles wordt in levendige kleuren in beeld gebracht.

GT 777.1

En nu gaan aan de terugdeinzende menigte de laatste tonelen voorbij — de geduldige Lijder, het pad naar Golgotha betredend; de Vorst des hemels, hangende aan het kruis; de trotse priesters en het smalende gepeupel, de spot drijvend met Zijn doodstrijd; de bovennatuurlijke duisternis, de aardbeving, de gespleten rotsen en de geopende graven op het ogenblik dat de Verlosser de geest gaf.

GT 777.2

Het vreselijk schouwspel vertoont zich juist, zoals het geweest is. Noch Satan, noch zijn engelen of onderdanen zijn bij machte, zich af te wenden van het beeld van hun eigen werk. Elkeen, die

er aan deelgenomen heeft, herinnert zich de rol, die hij heeft gespeeld. Herodes, die de onschuldige kinderen van Bethlehem doodde, ten einde de Koning van Israël te verderven; de lage Herodias, op wier schuldige ziel het bloed van Johannes de Doper rust; de zwakke, kruipende Pilatus; de spottende krijgsknechten; de priesters en oversten, en de waanzinnige schare, die uitriep: "Zijn bloed kome over ons en onze kinderen!"—allen aanschouwen de ontzaglijkheid van hun schuld. Ze zoeken tevergeefs zich te verbergen voor de Goddelijke majesteit van Zijn aangezicht, die de glans van de zon te boven gaat, terwijl de verlost en hun kronen aan de voeten van de Heiland nederwerpen, uitroepende: "Hij stierf voor mij!" GT 778.1

Onder de verlost scharen zijn de apostelen van Christus, de heldhaftige Paulus, de vurige Petrus, de beminde en minnende Johannes, en hun trouwe broederen, en met hen de grote menigte martelaren; terwijl buiten de muren, tezamen met al wat laag en afschuwelijk is, diegenen zich bevinden, door wie ze vervolgd, gevangen en gedood zijn. Daar staat Nero, dat monster van wreedheid en ondeugd, de vreugde en zielsverheffing te aanschouwen van degenen, die hij eenmaal gefolterd heeft, en in wier uiterste zielsangst hij duivels vermaak schepte. Zijn moeder is daar, om van de uitkomst van haar eigen werk getuige te zijn; om te zien, hoe de boze karaktertrekken, die ze op haar zoon overdroeg, de hartstochten, door haar invloed en voorbeeld aangemoedigd en ontwikkeld, vrucht gedragen hebben in misdaden, die de wereld hebben doen sidderen. GT 778.2

Er zijn paapse priesters en prelaten, die voorgaven gezanten van Christus te zijn, en toch de pijnbank, de gevangenis en de brandstapel gebruikten, om heerschappij te voeren over de gewetens van Zijn volk. Daar zijn de trotse pausen, die zich

boven God verhieven, en zich het recht aangematigd hebben om de wet van de Allerhoogste te veranderen. De voorgewende kerkvaders hebben een rekening bij God te vereffenen, waarvan ze gaarne ontslagen zouden zijn. Te laat zijn ze gedwongen in te zien, dat de Alwetende ijverig is op Zijn wet, en dat Hij de schuldige geenszins onschuldig houdt. Ze verstaan nu, dat Christus Zijn belangen vereenzelvigt met die van Zijn lijdende volk; en ze gevoelen de kracht van Zijn eigen woorden: "Voor zoveel ge dit aan één van deze mijn minste broederen gedaan hebt, zo hebt ge dat Mij gedaan."1 GT 778.3

De gehele boze wereld staat voor de rechterstoel van God, gedaagd op de aanklacht van hoogverraad tegen het bestuur des hemels. Ze hebben niemand, om hun zaak te bepleiten; ze zijn zonder verontschuldiging; en het vonnis van de eeuwige dood wordt over hen uitgesproken. GT 779.1

Het is allen nu duidelijk, dat de bezoldiging van de zonde geen edele onafhankelijkheid en eeuwig leven, maar slavernij, ondergang en dood is. De goddelozen zien in, wat ze verbeurd hebben door hun leven van opstand. Het gans zeer uitnemend, eeuwig gewicht der heerlijkheid is versmaad, toen het hun aangeboden werd; maar hoe begeerlijk schijnt het nu. "Dit alles," roept de verloren ziel uit, "had ik kunnen hebben, maar ik verkoos, die dingen ver van me af te zetten. O, vreemde verblinding! Ik heb vrede, geluk en eer voor ellende, oneer en wanhoop verruild." Allen zien in, dat hun uitsluiting uit de hemel rechtvaardig is. Door hun leven hebben ze verklaard: "We willen niet, dat deze Jezus over ons koning zal zijn." GT 778.2

Deze pijn die ze ervaren is het verbergen van het gezicht van de Vader met het onthullen van het kruis. Zoals het kruis op aarde 2000 jaar geleden werd geopenbaard, aan het einde van het millennium wordt het opnieuw onthuld aan alle inwoners van de wereld, ineens en opnieuw zal de Vader Zijn gezicht verbergen en de goddeloze zal ervaren wat Christus ervaren heeft toen het

kruis de eerste keer aan het licht bracht. De doodsangst van het vuur dat de ziel van Christus openreet zal de goddelozen verzwelgen en hun overweldigen. Als het in de Bijbel zegt:

*Banden des doods hadden mij omvangen, en beken Belials verschrikten mij. (6) Banden der hel omringden mij, strikken des doods bejegenden mij. (7) Als mij bange was, riep ik den HEERE aan, en riep tot mijn God; Hij hoorde mijn stem uit Zijn paleis, en mijn geroep voor Zijn aangezicht kwam in Zijn oren. (8) Toen daverde en beefde de aarde, en de gronden der bergen beroerden zich en daverden, omdat Hij ontstoken was. (9) **Rook ging op van Zijn neus, en een vuur uit Zijn mond verteerde; kolen werden daarvan aangestoken.** (10) En Hij boog den hemel, en daalde neder, en donkerheid was onder Zijn voeten.*
Psalm 18:5-10

Dit is het vuur dat van de hemel komt en de goddelozen verslindt. Net als het geschreven staat in het vierde boek Ezra in de Apocriefen:

Doch deze mijn Zoon zal de dingen bestraffen, die de volken uitgevonden hebben, namelijk deze hun goddeloosheden, welke het onweder nabij komen vanwege hun kwade gedachten, en pijnigingen, waarmee zij zullen beginnen gepijnigd te worden, (38) Die met de vlam worden vergeleken; en hij zal hen verderven zonder arbeid, door de wet, die met vuur wordt vergeleken. 4
Ezra 13:37-38

Hetzelfde gebeurtenis is beschreven in de Openbaring:

En zij zijn opgekomen op de breedte der aarde, en omringden de legerplaats der heiligen, en de geliefde stad; en er kwam vuur neder van God uit den hemel, en heeft hen verslonden.
Openbaring 20:9

Een ander getuigenis van dit verslindend vuur is onthuld in de profetie over Satan:

Vanwege de veelheid uwer ongerechtigheden, door het onrecht uws koophandels, hebt gij uw heiligdommen ontheiligd; daarom heb Ik een vuur uit het midden van u doen voortkomen, dat u heeft verteerd, en Ik heb u gemaakt tot as op de aarde, voor de ogen van al degenen, die u zien. Ezechiël 28:18

Dit is precies wat er met Christus gebeurde, een vuur kwam voort van zijn midden en brak zijn hart en hij stierf. Al diegene die Christus verwerpen zullen veroordeeld worden zoals zij hem veroordeeld hebben. Een vuur komt van binnen het hart en de marteling van hun geest vernietigt hen.

Het patroon van de dood van Christus op het kruis is hetzelfde patroon van hoe de goddelozen uiteindelijk zullen worden vernietigd. Dus, in het licht van het kruis openbaren we de waarheid van het Godsgericht:

*De verborgenheid van het kruis verklaart alle andere verborgenheden. Bij het licht, dat van Golgotha afstraalt, schijnen ons de eigenschappen Gods, die ons met schrik en vrees vervuld hadden, schoon en aantrekkelijk toe. We zien barmhartigheid, tederheid en vaderlijke samensmelten met heiligheid, gerechtigheid en macht. Terwijl we de majesteit van Zijn troon, hoog en verheven, aanschouwen, ontwaren we Zijn karakter in de genadige openbaringen ervan, en verstaan als nooit tevoren de betekenis van die lieflijke naam, "Onze Vader."
GT 759.2*

Tot de verlostten brengt het kruis eeuwige vreugde, maar tot de goddelozen brengt het schaamte en vernietiging. God is niet onze vijand. God is onze verlosser en beschermer. Alle goede gave, en elke volmaakte gift is van boven, van den Vader der lichten afkomende. Hoe dankbaar wij zouden zijn voor zijn zorg en bescherming.

Ik wil met dit citaat afsluiten:

Vreselijk is de toestand van hen, die Gods eisen weerstaan, en toegeven aan Satans verleidingen, totdat God hen overgeeft aan

de macht van boze geesten. Maar zij, die Christus volgen, zijn immer veilig onder Zijn wakende zorg. Engelen, uitnemend in kracht, worden van de hemel gezonden om hen te beschermen. De goddelozen kunnen niet door de wacht heenbreken, die God rondom Zijn volk heeft gesteld. GT 604.1

Het Patroon van het Godsgericht

De meeste Christenen hebben vaste ideeën over de toorn en oordelen van God, zijn bezoeken, zijn wraak en zijn bestraffingen. Ze geloven dat dit actieve handelingen van God zijn als Hij eens Zijn geduld verliest en op eens de overtreders van Zijn wet straft en vernietigt door Zijn engelen te bevelen mensen te martelen en te doden, en door het gebruiken van natuurgewelden op een vernietigende manier om zijn doel, de afvalligen uit te roeien, te bereiken. Maar hoe komen mensen tot deze conclusie?

Door de verhalen van Christus op het kruis en de vernietiging van Jeruzalem ontdekken wij een patroon betreffende de oordelen van God en de vernietiging van de goddelozen.

1. God waarschuwd, tuchtigt, vermaant en wijst op de enige weg naar zekerheid
2. Mensen gaan hun eigen weg, onafhankelijk van Gods geest
3. Zelfs na vele malen waarschuwen blijven ze op hun eigen pad
4. Ze plaatsen zich zelf buiten Gods bescherming
5. God trekt zijn zegeningen en zijn beschermende zorg van hun weg
6. Gods geest wordt teruggetrokken
7. God draagt zijn engelen niet op om Satans besliste aanvallen tegen de mensen te verhoeden
8. Satans macht is steeds aan het werk op land en zee, brengt onheil en ellende en vaagt menigten weg om zijn prooi te grijpen